

Aneta Todorczuk, Rebeka

Widziałam cię po raz pierwszy w życiu
I serce me w ukryciu
Cicho szepnęło: to jest on!
I nie wiem skąd, przecież jesteś obcy,
Są w mieście inni chłopcy.
Ciebie pamiętam z wszystkich stron.
Kupiłeś Ergo i w mym sklepiku,
Zwykle tak pełnym krzyku
Wszystko zamilkło, nawet ja!
Mówiąc adieu ty się śmiałeś do mnie,
Ach jak mi żal ogromnie,
Że cię nie znałam tego dnia...

O mój wymarzony,
O mój wytęskniony,
Nie wiesz o tym przecież ty,
Że w małym miasteczku za tobą ktoś
Wypłakał z oczu łzy...
Że biedna Rebeka
W zamyśleniu czeka
Aż przyjedziesz po nią sam,
I zabierzesz ją jako żonę swą,
Hen, do pałacu bram...
Ten krzyk, ten gwałt, ten cud,
Ja sobie wyobrażam, Boże mój!
Na rynku cały lud,
A na mnie błyszczą biały weselny strój!...
O mój wymarzony,
O mój wytęskniony,
Czy ktoś kocha cię jak ja?
Lecz ja jestem biedna i to mój sen,
Co całe życie trwa...

Pamiętam dzień, było popołudnie,
Szłam umyć się pod studnię...
Tyś samochodem przybył raz,
A koło ciebie siedziała ona,
Żona czy narzeczona,
Przez mgłę widziałam razem was...
Coś zakręciło się w mej głowie...
Mam takie słabe zdrowie...
W sercu ścisnęło coś na dnie
Padłam na bruk, tobie wprost pod nogi...
Cucąc mnie, pełen trwogi,
Co pani jest? spytałeś mnie...

O mój wymarzony,
O mój wytęskniony,
Nie wiesz o tym przecież ty,
Że w małym miasteczku za tobą ktoś
Wypłakał z oczu łzy...
Że biedna Rebeka
W zamyśleniu czeka
Aż przyjedziesz po nią sam,
I zabierzesz ją, jako żonę swą,
Hen, do pałacu bram...
Ten krzyk, ten gwałt, ten cud,
Ja sobie wyobrażam, Boże mój!
Na rynku cały lud,
A na mnie błyszczą biały weselny strój!...
O mój wymarzony,
O mój wytęskniony,
Czy ktoś kocha cię jak ja?
Lecz ja jestem biedna i to mój sen,

Co całe życie trwa...